

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 20194/2022
13.12.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Јасмине Стаменковић и Татјане Миљуш, чланова већа, у правној ствари мал. тужиле АА из ..., чији је законски заступник мајка ББ, чији је пуномоћник Тања Савић, адвокат из ..., против тужене ВВ из ... чији је пуномоћник Предраг Милановић адвокат из ..., ради поништаја уговора о поклону и уговора о доживотном издржавању, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1663/2022 од 08.06.2022. године, у седници одржаној 13.12.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1663/2022 од 08.06.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1663/2022 од 08.06.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 9979/21 од 18.02.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је мал. тужила тражила да се поништи уговор о поклону закључен између сада пок. ГГ као поклонодавца и тужене као поклонопримца, оверен 26.05.2011. године пред Основним судом у Нишу под Ов. бр. .../... и да се утврди да исти не производи правно дејство и да непокретности које су биле предмет овог уговора као и покретне ствари представљају заоставштину оставиоца пок. ГГ која се има расправити по закону што је тужена дужна да призна и трпи. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев мал. тужиле којим је тражила да се поништи уговор о доживотном издржавању закључен између пок. ГГ као примаоца издржавања и тужене као даваоца издржавања пред Основним судом у Нишу 26.05.2011. године, те да се утврди да исти не производи правно дејство и да непокретности које су биле предмет овог уговора као и покретне ствари представљају заоставштину оставиоца пок. ГГ која се има расправити по закону што је тужена дужна да призна и трпи. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев мал. тужиле којим је тражила да се утврди да је ништав уговор о поклону закључен између пок. ГГ као поклонодавца и тужене пред Основним судом у Нишу од 26.05.2011. године те да се утврди да исти не производи правно дејство од дана закључења и да непокретности

које су биле предмет овог уговора и покретне ствари представљају заоставштину оставиоца пок. ВВ бив. из ... које се имају расправити по закону и што је тужена дужна да призна и трпи. Ставом четвртим изреке, одбијен је тужбени захтев мал. тужиље којим је тражила да се утврди да је ништав уговор о доживотном издржавању закључен између пок. ГГ као примаоца издржавања и тужене као даваоца издржавања пред Основним судом у Нишу 26.05.2011. године те да се утврди да исти не производи правно дејство од дана закључења и да непокретности које су биле предмет овог уговора као и покретне ствари представљају заоставштину оставиоца пок. ГГ које се има расправити по закону што је тужена дужна да призна и трпи. Ставом петим изреке, обавезана је тужилца да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 376.650,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 1663/2022 од 08.06.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба мал. тужиље и потврђена првостепена пресуда у ставовима првом, другом, трећем и петом изреке. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу четвртом изреке, тако што је делимично усвојен евентуални тужбени захтев мал. тужиље и утврђено да је ништав уговор о доживотном издржавању закључен између пок. ГГ као примаоца издржавања и тужене као даваоца издржавања пред Основним судом у Нишу 26.05.2011. године и да исти не производи правно дејство, док је одбијен део евентуалног тужбеног захтева којим је тражено да се утврди да непокретности и покретне ствари које су предмет овог уговора представљају заоставштину пок. ГГ. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев мал. тужиље за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде тужилца је благовремено изјавила ревизију, побијајући је у потврђујућем делу, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП) због потребе уједначавања судске праксе.

Тужена је поднела одговор на ревизију, са предлогом да се ревизија одбаци као недозвољена.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, Врховни суд налази да нису испуњени услови за примену института изузетно дозвољене ревизије из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20). Имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за своје одлуке, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, односно правних питања у интересу равноправности грађана, а не постоји потреба новог тумачења права. Наиме, уговор о доживотном издржавању (закључен касније од уговора о поклону) је ништав јер је противан принудним прописима, јавном поретку и добрим обичајима (члан 103.300). Ревизија је усмерена на разрешење чињеничног питања конкретног спора - лични осећај захвалности поклонодавца и намера дарежљивости као битан елемент уговора о поклону односно мотив (да ли је побуда да се поклон учини била стварна и слободно изражена) у којим споровима одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права зависе од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају. Посебном ревизијом не може се побијати правноснажна пресуда због погрешне оцене изведених доказа (чине се заправо оспорава утврђено чињенично стање) а нижестепене одлуке сагласне су са

правним схватањем Врховног суда израженим у бројним одлукама у предметима са истоврсном или сличном чињеничноправном ситуацијом. Одлука на коју се позива ревидент није донета у истој чињеничноправној ситуацији као одлука донета у овом спору те нема потребе за уједначавањем судске праксе. Осим тога, тужила уз ревизију не прилаже суске одлуке у којима је о истом чињеничноправном питању одлучено на другачији начин. Указивање у ревизији на учињене битне повреде одредаба парничног поступка не представља разлог због којих се посебна ревизија може изјавити. Из изнетих разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради поништаја уговора о поклону и уговора о доживотном издржавању поднета је 21.08.2015. године, а означена вредност предмета спора је 500.000,00 динара, што према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе представља динарску противвредност испод 40.000 евра.

Имајући у виду да се у конкретној правној ствари ради о имовинско-правном спору у коме се тужбени захтев односи на неновчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни суд нашао да је ревизија недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић